

1. I-mád-juk őt, mint a szent-ség-nek Is-te-nét, Trón-já-nál

tér-del-ve i-mád-juk őt! A-lá-zat tőm-jén-jét,

szol-gá-lat a-ra-nyát Ad-juk át hó-dol-va, s di-csér-jük őt!

M. R.

2. Lábához tedd minden fárasztó terhedet; / Átveszi, hordozza helyetted ő! / Könnyedet letörli, imádra megfelel, / Utadon mindenütt ő jár elöl.

3. Attól se félj, hogyha átléped küszöbét, / Hogy kicsi még a fény, mely benned gyúlt; / Igazság palástja, szeretet melege / Remegő lelkednek védelmet nyújt.

4. Jöjj hát, ne félj, add át szívednek kincseit, / Őnéki mind kedves, mind drága az! / Bús, könnyes éj helyett víg reggelt ad neked; / Nála a remény és végső vigasz.